

identificiranje ljudi in dogodkov na fotografijah, ki so ohranjene v fondu, vendar niso opisane.

Razstava in publikacija sta razdeljeni na več sklopov:

1. Delavnice Južne železnice
2. Železničarska kolonija
3. Tovarna železniških vozil Boris Kidrič Maribor
4. Tovarna vozil in toplotne tehnike Boris Kidrič
5. TVT Nova d. o. o.
6. Razvoj proizvodov
7. Izobraževanje kadrov
8. Industrijsko gasilsko društvo
9. Kulturna dejavnost
10. Športna rekreacija
11. Čolnarna TVT Boris Kidrič
12. Železničarski dom
13. Letni oddih delavcev
14. Krvodajalstvo
15. Avto-moto društvo Boris Kidrič

Poleg teh je v publikaciji še uvodno besedilo avtorice razstave in nekdanjega urednika tovarniškega glasila gospoda Zmaga Gomzija, ki je podal svoj osebni pogled in izkušnjo dela v tovarni. V publikaciji in na razstavi je predstavljenih več kot 200 kosov slikovnega gradiva, ki je po sklopih razporejeno na 20 panojih. Poleg teh je razstavljenega tudi nekaj originalnega arhivskega gradiva.

Razstava je zasnovana tudi interaktivno, saj so bili nekdanji zaposleni povabljeni, da ob obisku razstave na panoje ob fotografijah pripišejo imena prepoznanih sodelavcev, krajev, dogodkov ali izdelkov. Publikacija je bila izdana v 210 izvodih, zaradi omejitev v času pandemije pa je objavljena tudi spletna izdaja, ki je dosegljiva na naslovu: <http://www.pokarh-mb.si/si/s/341/tvt-boris-kidric.html>.

mag. Nina Gostenčnik

Anton Brcko – Selko Dragar: pozabljeni muzik: 1911–1939

Monografija: Andrej Marinčič

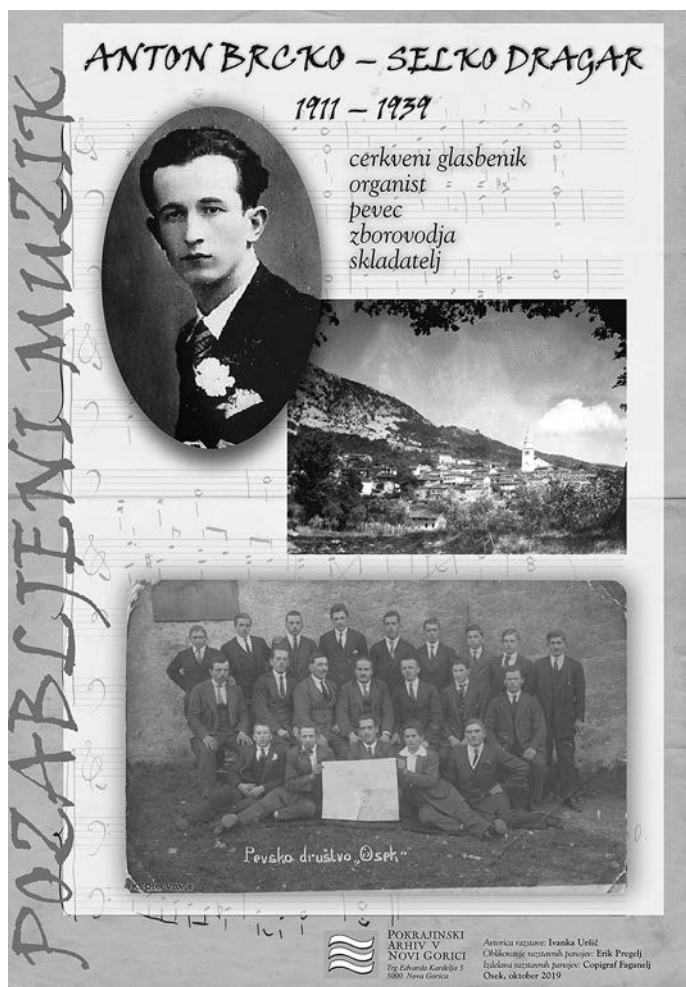
Nova Gorica: Pokrajinski arhiv v Novi Gorici, 2019, 152 strani.

Avtorica razstave: Ivanka Uršič

Oblikovanje razstavnih panojev: Erik Pregelj

Ob 80. obletnici smrti v Oseku v Vipavski dolini rojenega skladatelja Antona Brcka je Pokrajinski arhiv v Novi Gorici finančno podprl in izdal monografijo muzikologa Andreja Marinčiča z naslovom Anton Brcko – Selko Dragar, Pozabljeni muzik (1911–1939). Predstavitev knjige v domu krajanov v Oseku, oktobra 2019, je bila nadgrajena z razstavo avtorice Ivanke Uršič, arhivistke Pokrajinskega arhiva v Novi Gorici.

Monografija, ki je sicer osnovana na avtorjevi diplomski nalogi, je razdeljena na tri poglavja: Brckov čas in prostor, Brckovo življenje ter Glasbena ustvarjalnost. Tvrstni vsebinski razdelitvi na desetih panojih sledi tudi razstava. Zelo zanimiv je vpogled v čas in prostor, v katerem je umetnik ustvarjal. Brckova najzgodnejša otroška leta je zaznamovala prva svetovna vojna, šolska leta v Gorici, Kopru in Zadru pa italijanska zasedba Primorske ter stopnjevanje fašistične represije. Ob tem je razstava predstavila tudi ključne osebe, ki so spremljale

Brcka pri njegovem glasbenem in osebnostnem razvoju ter njegove predhodnike. Venceslav Bele, Vinko Vodopivec, Lojze Bratuž in številni drugi kulturni delavci so bili v času fašističnega režima zaradi svoje neomajne zavedne drže deležni številnih trpkih preizkušenj in zagotovo je bil tudi to razlog, da se je Brcko, ki je v tem času ustvarjal pod psevdonimom Selko Dragar, odločil zapustiti domači kraj in svoje novo domovanje poiskati v Jugoslaviji. Zadnji del razstave je namenjen prav temu obdobju umetnikovega življenja, ko se je najprej preselil v Ljubljano, nato pa zadnja leta svojega življenja preživel v Slovenskih Konjicah. Tam se je preživljal kot učitelj glasbe, obenem pa v Katoliško-izobraževalnem društvu vodil pevski zbor, godbo na pihala, nekaj časa pa tudi godalni orkester. Predzadnji pano razstave predstavi še Brckov bogat ustvarjalni opus, podrobnejši vpogled vanj pa podaja tudi monografiji priložena zgoščenka.

Razstava je torej skupaj s knjigo predstavila širši javnosti pravzaprav precej neznanega kulturnega delavca, pozabljenega »muzika« iz Oseka, ki je v svojem kratkem življenju ustvaril opus več kot sto glasbenih del. Obenem je bil s knjigo in razstavo podan nov kamenček v mozaiku razumevanja težkega položaja primorskih kulturnih delavcev v času med obema vojnoma. Žal je bila življenjska pot Antona Brcka kratka – umrl je 21. februarja 1939 v Slovenskih Konjicah, star komaj 27 let. Brckovo zapuščino je Andrej Marinčič leta 2018 izročil Pokrajinskemu arhivu v Novi Gorici.

Razstava bo do nadaljnjega na ogled v prostorih Pokrajinskega arhiva v Novi Gorici.

Uroš Lavrenčič Mugerli

Arhivske »cvetke« ali tudi uradni dokumenti so lahko zabavni, razstava, pripravljena v okviru Dnevov evropske kulturne dediščine (DEKD) in Tedna kulturne dediščine (TKD) 2019 (28. 9.–12. 10. 2019)

Oblikovanje razstavnih panojev: Erik Pregelj

Večina ljudi ob besedni zvezi arhivski dokumenti najprej pomisli na suhoparna uradniška pisanja in togo birokratsko izrazoslovje. Vendar so lahko uradni dokumenti tudi šaljivi, kdaj pa kdaj rahlo zbadljivi, predvsem pa ljudsko iskreni.